

justični minister državne pravdnike, „da morajo vse opustiti, kar bi lahko uplivalo, da se dejstva krivo presojuje.“

Bodite pravični!

Gospodje porotniki! Četudi sedijo med vami politični nasprotniki, vendar sem prepričan, da ste si v svesti svoje naloge kot sodniki iz ljudstva. Vaša dolžnost je, da se kot sodniki ne ozirate na politično naziranje, ampak da ugodite pravici. Zanikajte vsa tri vprašanja, oprostite obtoženca, in še v poznih dnevih se boste z zadovoljnostjo spominjali na današnji dan; kajti vi boste s tem storili le to, kar je podlaga vsake države, vi boste storili pravico!

Državni pravdnik je čutil, kak utis je naredil zagovornikov govor, zato se je brzo zopet vzdignil ter z nova začel zagovarjati svojo reč. Rekel je, da so tudi krojači, čevljarji, žagarji itd. trgovci. Rekel je, da je Reininghaus tako bogat, da mu je vse eno, ali ga kdo bojkotira ali ne. Zato se tudi državni pravdnik ne ustavlja bojkotu. Gosp. dr. Rosina je poučil državnega pravdnika, da so ta njegova mnenja do cela kriva. Krojači, čevljarji, žagarji itd. niso trgovci, ampak obrtniki. Pred postavo so vsi enaki, tukaj ni razločka med bogatinom in siromakom. Poučil je tudi državnega pravdnika o ljubezni do bližnjega. Kakor tudi državni pravdnik ne sme poznati ljubezni do bližnjega, tako je tudi politik ne more. Oba gledata, da se gibljeta v mejah postave.

Sedaj se je za dve uri prekinila obravnavava. Po odmoru je govoril predsednik Morocutti. Njegova izvajanja o bojkotu in sovražnosti je dal zagovornik dr. Rosina na zapisnik.

Porotniki so prvo vprašanje potrdili z 10 glasov proti 2; drugo in tretje pa z 11 proti 1.

Kot kazen je proglasil sodni dvor 6 tednov navadnega zapora.

Toda stvar še ni končana, kajti zagovornik je prijavil pritožbo ničnosti.

Se enkrat Pesnica.

(Dopis iz pesniške okolice.)

Meseca junija t. l. prinesel je «Štajerc» debelo tiskano novico, da je zdaj zavoljo Pesnice vse urejeno, da se bo zdaj in zdaj začelo kopati in Pesnica regulirati. Pristavil pa je ta listič hitro, da se je vse to zahvaliti, ne morebiti slovenskim poslancem, ampak tisti deputaciji, katero je lani Flucher v Gradec poslal, in pa nemškemu viteškemu redu.

Zdaj pa vprašamo sosede ob Pesnici: koliko Pesnice in kje se je že reguliralo? Gospod Flucher in tista ponižna deputacija, ki je hodila okoli dr. Schmidererja, okoli vseh drugih deželnih odbornikov razen predlagatelja Robiča, okoli nemškega zagrizenca Walz-a, koliko ste pa dosegli? Zakaj se še vedno nič ne dela ob Pesnici, zakaj se ne regulira, ne koplje? Mi plavamo in se potapljamo, po naših travnikih in njivah vali se temno-rjavava Pesnica in nam dela grozno škodo; a nič se ne začne delati. Deputacija slavna, ki si se uklanjala največjim našim narodnim nasprotnikom in si z zaničevanjem šla mimo tistih slovenskih poslancev, ki so to zadevo sprožili in jo po vseh močih naprej spravljali, kje pa imaš zdaj svoje vspehe? Pokaži vendar nekaj, da bojo vsi Trgoviščani in Cvetkovčani vsaj nekaj videli od tistih velikih zaslug te deputacije in nemškega oskrbnika Flucherja.

Mi iz gotovega vira vemo, da se bode Pesnična regulacija tako zavlekla, da še v 2 letih ne bode pravega začetka. Slovenski poslanci so hodili okoli ministrov in okoli namestnika, interpelirali na Dunaji in ko so s težka toliko dosegli, da se je stvar nekoliko dalje pomaknila, že so prileteli «Štajerčevi» privrženci in kričali: Zdaj bode, a to smo dosegli mi. In vendar ni nič. Nemški je deželni odbor, nemška je večina v deželnem zboru, pred katerim so slovenski možje v svoji zmoti ponižno priklanjali svoje glave, a za to so dobili — nič.

Zato zdaj le hitro imenujte poslanca Walz-a, kateri je enkrat nemške konserva-

tivne poslance, ko so nastopili za korist slovenskega kmeta, imenoval «windische Schleppträger», za častnega občana po vseh občinah ob Pesnici.

Pa še enega ne smete pozabiti: ptujskega pekarskega mojstra Ornika. Tega tudi ne. Tudi ta ima velike zasluge, da ste tako hitro — nič dosegli. Čujte!

Bila je seja deželnega zbora štajerskega dne 5. julija t. l. Ornik, ki je mislil, da je zadeva s Pesnico že zrela, je stavil hitro predlog, da se naj reguliranje Pesnice, kar najhitreje izvrši do konca. To bi prav lepo in hvaležno bilo. Ali gospod Ornik, mogočni župan in častni meščan ptujski se je malo zaletel; mož ni natančno pregledal te stvari in se ne zadosti posvetoval. Ko mu je torej g. dr. Schmiderer naznanil, kaj je c. kr. vlada dunajska pisala na deželni odbor štajerski in da bode deželni odbor v kratkem poslal inženerja v Tibolet, je gospod Ornik bil ves ginjen in je rekel: Zahvaljujem se v imenu našega ljudstva in izrečem v njegovem imenu svoje zadovoljstvo, da so se vendar enkrat izvršili sklepi deželnega zbora.

O gospod Ornik, ko bi vi vedeli, kako ste se urezali. Nič se ni zgodilo, prav nič. Še danes je vse pri starem. In Ornik in Flucher in deputacija niso nič napravili. S samimi besedami se reke ne regulirajo in z neresnico se nič ne opravi. Danes je še škoda tolika, kakor druga leta. Kaj je torej pomagalo, da so nekateri Slovenci šli tem prijateljem Flucherjevim in Ornikovim na led?

Zdaj pa pridete na vrsto slovenski poslanci. Vrata državne zbornice se bodejo kmalu odprla. Vam so razmere znane. Vi veste, zakaj nista deželni zbor in odbor nič opravila. Zdaj pa jih pošteno zgrabite, a deputacija naj ide nemške kljuge pritiskat!

Politični ogled.

Volitve na Kranjskem iz kmečkih občin so za katoliško narodno stranko ugodno izpale. Pridobila si je na novo en mandat v ribniško-kočevskem okraju in ima torej sedaj iz kmečkih občin 15 poslancev. Le v idrijsko-vipavskem okraju je zmagal liberalec Ivan Božič. Izvoljeni so torej sedaj: Dr. Šušteršič, Povše, pl. Detela, Pogačnik, Žitnik, dr. Krek, dr. Brejc, dr. Schweitzer, Pfeifer, Jaklič, Dular, Drobnič, Mejač, Košak, Pakiž, Božič. Danes se vršijo volitve iz mestne skupine. Katoliško-narodna stranka je postavila naslednje kandidate: Kregar, Pollak, Arko, Koblar, Spendal, Košiček.

Predsednik severnoameriških združenih držav je postal dosedanji podpredsednik Roosewelt. Dopolnil je 41 leto ter je rodod iz Novega Jorka. On je istega političnega naziranja kakor Mac Kinley.

Predsednik Mac Kinley †. V soboto zjutraj kmalu po 2. uri je po enotedenskih, posebno zadnja dva dneva neznošnih bolečin umrl v Buffalo žrtev anarhističkega morila Czoglogosza, predsednik severnoameriških zveznih držav, William Mac Kinley v 58 letu svoje dobe, v petem svojega predsedništva. Akoravno je bila ena obeh ran smrtno nevarna in je bilo človeški soditi malo upanja na ozdravljenje predsednika, vendar so zdravniki do zadnjega trdili, da je napadeni izvan nevarnosti. Šele v petek dopoldne so uvideli, da so se motili v svoji sodbi in da nastopi smrt v najkrajšem času. Zadnje 3 do 4 ure so ga le še na umeten način še ohranili pri življenju, in že pred polnočjo je izgubil zavest, iz katere se je zavedel le v zadnjih trenutkih ter umrl z besedami: Božja in ne naša volja naj se zgodi. Ob njegovi smrtni postelji so bili zbrani soproga, sorodniki ter ministri; podpredsednik ni došel pravočasno. Ministri so takoj podali ostavko ter dali s tem podpredsedniku Rooseweltu priliko, da, ako se mu zdi potrebno, sestavi nov kabinet. Truplo pokojnikovo prepeljejo v Washington, kjer je pokopljeno na državne stroške.

Dopisi.

Ormož. (Blagoslovljenje okoliške šole.) Kolik razloček med blagoslovljenjem nemške šole lansko leto, in med blagoslovljenjem slovenske okoliške šole, ki se je vršilo dne 15. t. m.! Komaj, da se je vedelo, kaj se godi z nemško šolo, a dne 15. t. m. je bil pravi narodni praznik, katerega se je vdeležilo ljudstvo v izredno velikem številu od blizu in daleč. Štelo se je ljudstva nad 4000. Ob poldnesi uri predpoldne je bila slovesna sv. maša ter pridiga v ormoški larni cerkvi. Po božji službi se je pomikala šolska mladina in verno ljudstvo z 12 duhovniki v procesiji k novemu šolskemu poslopju, katero je blagoslovil vlč. g. Jakob Caf, dekan pri Sv. Tomažu.

Po dovršenem blagoslovljenem opravilu se je zbrala šolska mladina in ljudstvo v šolski sobani III. razreda, kjer je vse navzoče v lepem govoru pozdravil predsednik krajnega šolskega sveta g. Martin Stanič. Okoliške občine Hardek, Pušinci in Litmerk so bile prisiljene sezidati si novo šolo, ker so Ormožani hoteli imeti svojo nemško šolo. Lani 15. septembra se je položil temeljni kamen, letos se isti dan izročajo poslopje svojemu namenu. Ob koncu izroči ključce, zvezane s slovenskim trakom, šolskemu vodji g. Rajšpu. Okrajni glavar Marija grof Attems se je v lepem slovenskem govoru zahvalil vsem, ki so pripomogli do tako lepega in krasnega poslopja, izrazil željo, naj bo vzgoja prešinjena od verskega in domoljubnega duha, tako da bodo iz šole prihajali cesarju zvesti podložniki in človeški družbi koristni državljani. Krepki živijo-klici so pretrgali večkrat govor glavarjev ter ob koncu posebno glasno odmevali po dvorani. Okrajni nadzornik gosp. Dreflak je govoril do starišev. Učenec in učenka sta v imenu šolske dece izrekla zahvalo, da se jim je postavilo tako lepo poslopje. Šolski vodja g. Rajšp vabi stariše, da vzajemno delujejo z učiteljstvom pri odgoji otrok, ter še izreka posameznim osebam in oblastim zahvalo za novo poslopje. Nazadnje zakliče cesarju Slava, na kar so otroci zapeli cesarsko pesem. In spored je bil dovršen.

Rodoljubne gospe in gospice so pripravile šolski deci majhen obed, rodoljubi ormoški in iz okolice pa so se zbrali v telovadnici k banketu. Hardečka godba je med tem svirala v veži. Pri fino pripravljenem banketu je otvoril vrsto nazdravic gosp. M. Stanič. Nazdravil je vladarju. G. dr. Omulec pa je nazdravil sedanjemu in prejšnjemu okr. glavarju, g. Rajšp sedanjemu in prejšnjemu sol. nadzorniku, dr. Omulec dekanu Cafu, g. Porekar okrajnemu šolskemu svetu, g. dr. Rosina krajnemu šolskemu svetu, gosp. dr. Kristan duhovščini in posebej navzočemu g. prefektu Korošcu, g. dr. Geršak vrlemu učiteljstvu, g. Rajšp g. ravnatelju Neratu itd.

Duševni oči novega poslopja, kakor se je izrazil v svoji napitnici g. Rajšp, je ravnatelj mariborske okoliške šole g. Nerat, ki je naredil načrt. Novo šolsko poslopje ima krasno lego, je okusno in prilično ter solidno zidano, tako da je gotovo izmed najlepših šolskih poslopj na Spodnjem Štajerskem. Kakor je poslopje kras in dika okolice, tako ji naj bo tudi vir prave omike in napredka.

Iz Jarenine. (Ciril-Methodova mladeniška slavnost.) Dan 15. sept. je bil preimeniten dan za nas, jareninske mladeniče, ki nam ostane nepozabljiv vse žive dni. Obhajali smo ta dan svojo željno pričakovano Ciril-Methodovo mladeniško slavnost. Mariborski tamburaši so nastopili prvi ter začeli udarjati na svoja miloglasna godala prelepo koračnico «Slava Slovincem», s katero se je slavnost otvorila!

Na to so se menjale tamburaške in pevške točke. Mladenič Karol Šabeder, je v imenu bralnega društva in mladeniške zveze iskreno pozdravil vse došle mladeniče, domače in tuje in vse navzoče mnogoštevilno občinstvo; vključno poprej silno slabemu vremenu se je zbralo na slavnostnem prostoru